

Vosk(n)oviny budou pro své čtenáře i v letošním roce na titulní straně uvádět rubriku Vo(sk) Randuli, jež vloni zaznamenala veliký ohlas. Jedná se o osobité ohlédnutí Oldřicha Randuly, vynikajícího herce a zpěváka, člena Divadelního souboru Jiřího Voskovce, za představením z předešlého týdne. Dále zde diváci naleznou krátké rozhovory, prostřednictvím kterých budou postupně představeni elévové místního divadelního souboru.

Vo(sk) Randuli k představení Hašler...

Při úvahách o představení sázavského souboru jsem tak trochu tančil na ostří nože – nechtěl jsem nikomu mazat med kolem úst jen proto, že jde o můj domovský spolek, ale ani jsem si nechtěl nakálet do hnízda tím, že budu nucen být velmi kritický. No – a nakonec se to vyřešilo samo! Představení „Hašler...“ dle mého soudu žádnou velkou kritiku nevyžaduje, a zároveň nemám pocit, že bych při chvále a komplimentech vyloženě sahal po medu více, než po slovech upřímného dojetí i radosti.

To je asi to, co mi představení hlavně dalo – dobře namíchanou a vyváženou směs dojetí a pobavení, zabalenou do nápaditých a rozmanitých aranžmá písní (skupinky s deštníky, tančící světýlka svíček), skvělých hereckých i pěveckých výkonů (a tady jsem opravdu nezaznamenal žádnou výjimku), prakticky a funkčně vyřešené scény, několika zdařilých gagů a, v neposlední řadě, tklivého životního příběhu Karla Hašlera. Opravdu jsem měl pocit, že během představení jsou tyto krabíčky postupně rozbalovány a mě nepřestává bavit do nich nahlížet.

Ano, stejně jako při skutečné narozeninové party, i zde se sem tam vyskytl balíček, který, byť většinou jen velmi lehce, zabrnkal na moje rozpaky a vnímal jsem jej spíše jako „vyrušení“. Zde mám na mysli například poněkud násilně vložený audiokomentář autora hry, který mi připadal, jako když vrazíte šroubovák mezi hašlerky, nebo když hudební podklad k písni o „bolševících“ zněl jako flašinet, či když jindy okouzující jevištní ztvárnění písní trochu „zamrzlo“, jako to bylo u slavných „Pražáků“. A mírnou nelibost jsem pocítil i nad pojetím tištěného programu k představení, rozdávaného při vstupu do sálu. Může jít toliko o mé nepochopení – ale nepochopil jsem výběr modrých a bílých pruhů (odkaz na řeckou vlajku?) a trochu „mimo“ mi připadalo i slovo autora, jež je sice vtipné, ale o hře samotné neříká zcela nic.

Jak se říká, důležitý je celkový dojem při odchodu z divadelního sálu, kdy se zážitky a vjemy z představení slévají do jakéhosi jednoho převládajícího pocitu. A u mě tím pocitem bylo převládající uspokojení, příjemné dojetí a také pocit příjemně stráveného večera. Děkuji. :)

Rozhovor s Jakubem Kalašem (na fotografii vlevo) a Filipem Wagnerem, tedy s novými mladými posilami divadelního souboru Jiřího Voskovce

Co, případně kdo vás přivedl k divadlu? Chcete se mu věnovat i nadále?

F.W.: Já se divadlu do budoucna věnovat chci. Chtěl bych studovat Divadelní akademii múzických umění, a tak jsem si říkal, že by bylo dobré nějak začít. Zjistil jsem si nějaké informace o souboru Jiřího Voskovce, zašel tam a hned jsem dostal roli.

J.K.: Mě do souboru přivedl strejda. Měl jsem sice původně hrát jinou roli, ale nakonec to dopadlo takhle. Asi budu v hraní pokračovat.

Máte do budoucna nějakou vysněnou roli?

F.W.: Takových rolí by se určitě našlo hodně, ale momentálně to nedokážu říci.

J.K.: Já bych asi rád nějaké role hrál, ale ne žádné velké, hlavní. Vyhovovaly by mi menší role jako mám ve hře Hašler...

Jakým způsobem bojujete s trémou?

F.W.: Já ještě hraji divadlo při škole v Kutné Hoře, kde se na to připravujeme. Učíme se s trémou bojovat, takže s ní nemám velké problémy.

J.K.: Já jsem ani trému neřešil, když jsem vstoupil na jeviště, tak ze mě spadla.

Jaký žánr je vám blízký?

F.W.: Asi komedie. Já jsem komik, rád se předvádím.

J.K.: Já mám také raději komedie.

Vy máte osmnácté narozeniny, na rozdíl od naší přehlídky, teprve před sebou. Plánujete oslavu?

F.W.: Já si to zatím nijak nepředstavoval, žádné plány nemám.

J.K.: Mám narozeniny „za rohem“, takže to trochu plánuji. Oslava bude v hodně úzkém kruhu přátel.

Za oponou čekají

Kočovné divadlo Ad Hoc Praha II Congelatore - Zmrazovač
(scénář a texty písní Jan Duchek, hudební nastudování Lukáš Habanec)
Komediální operní drama plné napětí a morálních dilemat je prošípováno hudebním géniem Verdiho, Pucciniho, Leoncavalla, Bizeta a dalších mistrů. Vypráví o osudech dobře etablovaného mafiánského klanu a sleduje cesty přistěhovalců v Novém světě.
www.divadloadhoc.cz

Příští týden se můžete těšit

DS Klicpera, Chlumec nad Cidlinou Divotvorný hrnc
(režie Jaroslav Málek, hudba Big Band Melodybrass)

Pohádková komedie, jejíž text je nadčasový a vede k zamyšlení, jestli se vše kolem nás tak překotně mění, nebo jestli v nás ten dojem někdo nebo něco záměrně vyvolává a ve skutečnosti se nemění vůbec nic.
<http://www.dsklicpera.eu>

...a v neděli za pohádkou

DS Padlých holek, Kamenný Újezd O princezně Leontýnce a dračím mláděti

Pohádka o vajíčku, z kterého se vylíhne malý drak, a princezně Leontýnce, která je první, koho dráče uvidí.
www.kamennyujezd.cz

Chybí vám nějaké číslo Vosk(n)ovin nebo jste ho snad ztratili? Snadná pomoc! Všechna vydání budou postupně zveřejňována na webových stránkách a facebooku Divadelního souboru Jiřího Voskovce na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.facebook.com/dsjv.sazava

Pokud vás k dění přehlídky cokoliv zajímá nebo chcete vyjádřit svůj názor na hru II Congelatore - Zmrazovač, napište nám na redakční e-mail vosknoviny@seznam.cz.

Partneři a sponzoři přehlídky

FCC ČR 🎵 Komterm, a.s. 🎵 KAVALIERGLASS, a.s. - Sázava 🎵 Martina Štědrová 🎵 Daniel Vágnér 🎵 DASKO Stavebniny, s.r.o. 🎵 SB Omega 🎵 MUDr. Gubelová 🎵 MUDr. Šedová 🎵 Štěpánka Fialová 🎵 ZV Kavalier 🎵 VF Electric 🎵 Erik Geuss 🎵 Střechy Novotný, s.r.o.v 🎵 STEON, s.r.o. 🎵 Papírnictví Poklop - Procházka 🎵 ConSalt s.r.o. 🎵 Hostinec za vodou 🎵 Řeznictví Polesný 🎵 Květinka Ilona 🎵 Petr Kovačka 🎵 Cukrárna Lonská 🎵 Kiosek pod vrbou 🎵 MM reality Konopásek Horyna 🎵

**Mecenáš Vosk(n)ovin
Luxusní papíry.cz**

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadelní soubor Jiřího Voskovce Sázava v současné podobě existuje od roku 1997, nicméně první známé pokusy o divadelní činnost v Sázavě byly zaznamenány již v druhé polovině 19. století. V posledních letech se soubor zaměřoval na hudební komedie či divadelní hry s písněmi. Nejinak je tomu i u hry Hašler...

Hašler... je životopisný příběh, jež se odehrává v první polovině 20. století. Karel Hašler, herec a hudebník, se v něm vypořádává se svým nelehkým osudem. Celá hra je protkána jeho nejnámějšími písničkami.

<http://www.divadlo-sazava.cz>

Rozhovor s režisérem hry Hašler..., Martinem Kováříkem

Osudový příběh Hašlera není typickou komedií, na které jsme u DSJV zvyklí. Proč jsi vybral právě toto téma?

Rozhodlo hlavně sté výročí republiky. Je to silně vlastenecký kus, který na pozadí písničkářova života mapuje dějepisné události. Navíc autor Pavel Kohout neměl nic proti výraznějšímu zkrácení na objem, který se dá nazkoušet za tři měsíce. Víc času jsme neměli. V neposlední řadě většina herců chtěla dělat něco se zpěvy, a tady je písniček dost.

Podarilo se Ti naplnit vizi, kterou jsi měl před začátkem zkoušení?

Ano. Vizi ale naplňoval každý, kdo na „Hašlerovi“ spolupracoval. Všichni byli skvělí. Představitel hlavní role Martin Kůrka v tandemu s Halinou Brošovou. Vláďa Kalaš, který měl poprvé mluvené role; hned dvě. A aby nevyšel ze cviku, stůl jako v „Baladě“ nosí i tady. Dokonce i tři divadelní novici, z nichž bych vyzvedl Přemka Pokorného.

Vzhledem k tomu, že kromě režie se objevuješ i na jevišti, cítíš se víc jako herec nebo jako režisér?

Baví mě obojí. Divadlem žiju. O tom svědčí

i to, že mě budete moci vidět na přehlídce i ve „Fimfáriu“ s Českokrumlovskou scénou, což je kramářské provedení Werichova textu pod režijním vedením Jaroslava Kubeše. V žádném případě se nejedná o pohádky, i když čtyři vybrané příběhy jsou pro všechny generace.

Víme, že divadelní přehlídka letos slaví osmnácté narozeniny. Zavzpomínáš na svou oslavu těchto narozenin?

Ten den si díky oslavám moc nepamatuji, ale letošní plnoletou přehlídku si, doufám, diváci dlouho pamatovat budou. Alespoň do té další.

Rozhovor s Martinem Kůrkou, představitelem Hašlera

Hra Hašler... je tvou první spoluprací s DSJV Sázava. Jak ses ke spolků dostal?

Zavola mi Míla Chochola, se kterým jsem dlouhé roky pracoval, a později i Zdenka Kotzotová, která mě učila na střední škole. Oba dva si vzpomněli, že hrají divadlo, protože jsem hrál patnáct let v Choceradech, kde jsem skončil kvůli nedostatku času. A jednoho dne se mi ozvali, jestli si nechci zahostovat. Řekl jsem, že nebudu nic slibovat a domluvili jsme se, že mi zavolá ještě Zdenka. Ta volala druhý den a zkoušela mi vysvětlit, co se bude hrát. Přijel jsem na čtenou zkoušku a byl přesvědčený, že jim poděkuji a slušně se omluvím, protože je pravdou, že ten čas na to nemám. Ale už tři roky nehrají a docela se mi po divadle stýskalo. A když jsem viděl, jak jsou do té hry natěšení, tak jsem kývnul.

Máš na divadelním kontě nějaké zajímavé role?

Od začátku jsem v Choceradech hrál větší role, ačkoli jsem si o ně nikdy neřikal. Bylo to tak nejspíš proto, že jsem byl mladý. Hrál jsem třeba Vocilku ve Strakonickém dudákovi, Fausta nebo Juliána v Nejkrásnější válce. Ale byly i menší role, třeba ve Třech mušketýrech po třiceti letech jsem hrál krále Ludvíka, což byla malá, ale krásná role.

Tebe osobně se příběh Hašlera dotýká?

Mě určitě. Příznám se, že mám kladný vztah k historii, není mi lhostejná. Hodně se zajímám třeba o dobu první republiky. A tenhle příběh je silný. Já jsem ho znal, nebyl mi úplně cizí. Věděl jsem, jak Hašler dopadl. Postava i její osud je mi blízký, až mi

běhá mráz po zádech, když jsem v koncentračním táboře. Snažím se to zahrát tak, aby to působilo i na diváky. Je to silná scéna a lidé by si měli uvědomit, že tohle je jeden z příběhů, který si zaslouží pozornost. Především v letošním roce, kdy slavíme výročí republiky.

Také slavíme osmnácté narozeniny naší přehlídky. Jak jsi slavil ty svou plnoletost?

Já si vybavuji spíš patnáctiny, protože to jsem se poprvé ztřískal strašným způsobem, pod dohledem rodičů (*smích*). Ale osmnáctiny si nevybavím. Byl jsem zrovna na střední škole a slavili jsme pořád. Ale stoprocentně to bylo s kamarády ze školy někde v Benešově v našich oblíbených hospodách.

Očima odborné poroty aneb hrajete nám na city

Jiří Škoda

Pokud se na to dívám jako na poučení o historii, je to velmi kladný pocit. Pokud jde o pobavení se, tak hra k tomu určitě není určena. Zavzpomínal jsem na písničky, které jsem vždy zpíval...a už jsem skoro zapomněl.

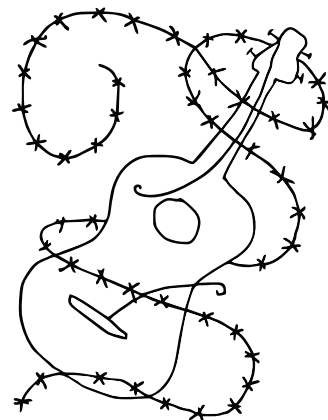
Zuzana Trnková

Já jsem se do Sázavy vždy těšila, nikdy jste mě nezklamali, toho jsem se nebála. A dnes jste mě moc potěšili a z představení odjíždím s krásným pocitem.

Oldřich Randula

Dojali mě, rozesmáli - ti Sázaváci jsou fakt šikovní.

...přehlídka v tužce

Názory diváků

- Moc hezké představení.
- Viděli jsme to už podruhé.
- Byla jsem dojatá!
- Líbilo se mi to, dozvěděla jsem se něco z historie.
- Celkově se mi představení líbilo.
- Krásné písničky!

Výsledky hlasování

líbilo	153
líbilo s výhradami	6
nelíbilo	0